

Tekst a dzieło sztuki

**konferencja naukowa
18 – 20 maja 2015 r. Łódź**

zapraszają:

***Katedra Historii Sztuki UŁ
i Katedra Filologii Słowiańskiej UŁ***

oraz

***Katedra Historii Sztuki
Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk,***

Ceraneum

***Centrum Badań nad Historią i Kulturą Basenu
Morza Śródziemnego i Europy Południowo-Wschodniej
im. prof. Waldemara Cerana***

Celem konferencji jest interdyscyplinarna wymiana poglądów w zakresie proponowanego tematu. Pomimo wielu prób opisanego tego problemu zdecydowaliśmy się na podjęcie wyzwania po raz kolejny. Intryguje nas pytanie do jakiego stopnia właściwa kulturze antycznej jedność, bliskość znaczeń pojęć *textum*/ τέχνη ma znaczenia dla określania sztuki i tekstu na początku XXI w.

Interesujące jest czy relacje między obrazem i tekstem od dawna pozostające w centrum uwagi są uniwersalne, czy też na granicach, peryferiach obszarach między kulturami uzyskują inną specyfikę i intensywność. Stąd pomysł na konferencję umiejscowioną na peryferiach Zachodu. Bliskość ortodoksji zachęca do podjęcia szeregu szczegółowych kwestii wynikających z odmiennego stosunku do obrazu i do tekstu w prawosławiu (np. *onomatodoksja*). Jeszcze odleglejszym, a równie nas interesującym obszarem jest odmiennosc spojrzenia jakie na ten problem jest skierowane ze strony kultur Nowego Świata – Ameryki. Tylko wobec takich dla niektórych wciąż egzotycznych perspektyw można porównawczo rozpoznawać zarysy tożsamości Zachodu.

Dzieje sztuki rozumianej szeroko, jako dzieła plastyczne (malarskie, rzeźbiarskie, graficzne, architektoniczne), literackie (liryczne, epiczne i dramatyczne) oraz multimedialne (videoinstalacje, film, gry komputerowe etc.) często wiązały/ nadal wiążą się z traktatami teoretycznymi, różnymi formami zapisu, opisu, a przede wszystkim z odmienną obecnością słowa. Problem jest dostrzegalny zarówno w wymiarze historycznym, jak i współczesnym. O ile dawniej częściej relacja tekst a dzieło kształtowana była według przepisów i traktatów, o tyle ubiegłe stulecie wprowadziło manifest jako nową formę wypowiedzi, która zdominowała prawie wszystkie nurty awangardowe w XX wieku. Litery, słowa i całe inskrypcje czy partytury bywają równoważną częścią składową przedstawień ikonograficznych/ dramatycznych/ performansów, przydając im szereg dodatkowych odniesień semantycznych. W tak szeroko zakrojonym polu badawczym, chcemy poddać analizie zależności jakie zachodzą pomiędzy tekstami a sztuką. Proponujemy podział tematyczny sesji na trzy podstawowe grupy zagadnień: tekst i manifest; ekfrazja i hypotypoza; litera i inskrypcja. W obrębie każdej z nich, interesujące są zarówno rozważania o charakterze teoretycznym, jak i analizy poświęcone konkretnym dziełom.

